

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 200 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Młodzieszyn i Tułowice w powiecie sochaczewskim, województwie warszawskim	259
201 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Rudzienko i Czarnogłów w powiecie mińsko-mazowieckim, województwie warszawskim	259
202 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Lelice i Majki w powiecie plockim, województwie warszawskim	259
203 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Grabówka i Kamyk w powiecie częstochowskim, województwie kieleckim	260
204 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Wodzisław i Sędziszów w powiecie jędrzejowskim, województwie kieleckim	260
205 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Stare Siolo i Wulka Zapalowska w powiecie lubaczowskim, województwie lwowskim	260
206 —Spraw Wewnętrznych z dn. 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin Niwice i Stanisławczyk w powiecie radziechowskim, województwie tarnopolskim	260
207 —Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o zmianie granic gmin wiejskich Kozowa i Teofipólka w powiecie brzezańskim, w województwie tarnopolskim	261

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

Poz.: 208 —z dnia 8 marca 1930 roku w sprawie złożenia przez Rząd Jugosławji dokumentu ratyfikacyjnego protokółów podpisanych w Genewie dn. 5 października 1921 roku, dotyczących poprawek do artykułów 4, 6, 12, 13 i 15 Umowy Związku Narodów	262
--	-----

185.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 lutego 1930 r.

o poborze rekruta w 1930 roku.

Art. 1. Zezwala się na przeprowadzenie w roku 1930 poboru rekruta.

Art. 2. Poborowi, uznani za zdolnych do czynnej służby wojskowej, powinni otrzymać wyszkolenie wojskowe w ramach stanu liczebnego wojska, ustalonego w budżecie na rok 1930/31.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

186.**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 8 marca 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Po pierwszym ustępie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) wstawia się następujący nowy ustęp:

„Komorne za mieszkania służbowe zajmowane w roku 1928 pobiera się w wysokości dodatku na mieszkanie, przypadającego do wypłaty w tymże roku bez względu na ewentualne późniejsze podwyższenie stawek tego dodatku.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1930 r.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Skarbu, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Spraw Wojskowych i Rolnictwa.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Komunikacji: *Kühn*

187.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: REFORM ROLNYCH, SKARBU I ROLNICTWA

z dnia 7 stycznia 1930 r.

o trybie udzielania przez Państwowy Bank Rolny długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 356) zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowy Bank Rolny udziela długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu, na pokrycie reszty ceny kupna gruntu, względnie na spłatę długów, zaciągniętych w związku z kupnem gruntu.

§ 2. Pożyczki w listach zastawnych na cele wymienione w § 1 udzielane są na warunkach, przewidzianych w obowiązujących przepisach o emisji złotych listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego.

Pożyczki, udzielane w myśl niniejszych przepisów, winny mieścić się w granicach 2/3 ustalonego przez Bank szacunku; pożyczki, udzielane na grunty, których oszacowanie dokonane było kameralnie, nie mogą jednak przekraczać 1/3 szacunku, ustalonego przez Bank.

§ 3. Pożyczki, wymienione w § 1, mogą być udzielane jedynie za zabezpieczeniem hipotecznym.

Hipoteka, zabezpieczająca pożyczkę Państwowego Banku Rolnego, winna być zasadniczo wpisana na pierwszym miejscu działu III księgi gruntowej.

Bank może jednak przyjąć na zabezpieczenie pożyczki także hipotekę, wpisana na dalszym miejscu, pod tym warunkiem, że wysokość tej pożyczki, łącznie z poprzedzającymi ją długami lub wartością obciążeń, nie przekroczy 2/3 względnie 1/3 szacunku, ustalonego przez Bank (ustęp 2 § 2).

Wpisy hipoteczne, dokonane na rzecz Banku z tytułu pożyczek, udzielonych w listach zastawnych, stanowią zabezpieczenie wyłącznie dla tych listów, co w księgach gruntowych winno być uwidocznione.

Wpis hipoteczny będzie dokonany zasadniczo z wykluczeniem listu hipotecznego, z wyjątkiem wypadków, w których Państwowy Bank Rolny listu będzie wymagał.

§ 4. Na zabezpieczenie pożyczki może być przyjęta hipoteka, ustanowiona na gruncie, którego własność nie jest sporna i który nie jest obciążony takimi wpisami w dziale II księgi gruntowej, które Bank uzna za przeszkodę do udzielenia pożyczki.

Grunty, będące w długoletniej dzierżawie, nie mogą stanowić zabezpieczenia dla pożyczki.

§ 5. Skrypt dłużny winien zawierać zastrzeżenie, że do czasu całkowitej spłaty długoterminowej pożyczki amortyzacyjnej, wydanej w listach zastawnych Banku:

1) nieruchomość obciążona pożyczką nie może być bez zezwolenia Banku zbywana pod tytułem darmym lub obciążającym w całości lub w części, dzielona w naturze, oddawana w całości lub w części w dzierżawę, poręczającą administrację lub użytkowanie na czas dłuższy ponad jeden rok, w szczególności nie może być na niej ustanowione prawo dożywotniego użytkowania;

2) budynki, znajdujące się na nieruchomości, obciążonej pożyczką, nie mogą być odprzedawane ani usuwane z gruntu;

3) budynki, których wartość uwzględniona została przy udzieleniu pożyczki, powinny być corocznie w określonej przez Bank wysokości ubezpieczone od ognia w jednej z instytucji ubezpieczeniowych, wskazanych przez Ministra Skarbu, z tem że w razie pożaru wynagrodzenie asekuracyjne wypłacone będzie właścicielowi nie inaczej, jak za zgodą Banku;

4) pożyczka lub jej pozostałość wraz z procentami i innymi należnościami, bez względu na pierwotnie umówiony termin, staje się natychmiast wymagalna bez postawienia dłużnika w zwłocę, w razie niedopełnienia któregośkolwiek z powyższych warunków, jak również, jeżeli:

a) nieruchomość jest rozmyślnie lub przez niedbalstwo niszczona,

b) nie została uiszczona składka ogniowa (premja asekuracyjna) od budynków, których wartość została uwzględniona przy przyznaniu pożyczki,

c) wszczęta została egzekucja do nieruchomości, obciążonej pożyczką,

d) pożyczka nie została użyta na cel wskazany przy jej udzieleniu,

e) nieruchomość obciążona pożyczką uległa znacznemu pogorszeniu, zagrażającemu bezpieczeństwu pożyczki,

f) nie zostały spełnione inne warunki, zastrzeżone przy udzieleniu pożyczki.

Ponadto w skrypcie dłużnym winno być zaznaczone, że właściciel obciążonej nieruchomości do czasu całkowitej spłaty pożyczki podlega wszelkim rygorom i przepisom, wynikającym ze Statutu Pań-